

[Lissa Mathiasen]

sikkerhedslov at kunne kræve, at alle produkter, varer og tjenesteydelser, der markedsføres og sælges i Danmark, opfylder visse minimumskrav i sikkerhedsmæssig forstand, således at de rigtigt anvendt ikke forvolder skade. Produkter m.v. må ud fra en saglig vurdering kunne kræves ændret eller eventuelt fjernet fra markedet, eller markedsføringen må kunne forlanges tilrettelagt på en sådan måde, at de nødvendige advarsler, vejledninger og brugsanvisninger er til stede.

Det væsentlige for forslagsstillerne er således at forsøge, i den udstrækning det overhovedet er muligt uden at opbygge et tungt administrativt apparat med nye godkendelsesordninger, at undgå markedsføring og salg af »farlige« produkter, varer og tjenesteydelser.

Forslagsstillerne mener derfor ikke, at en produktansvarslov er tilstrækkelig, selv om den i forebyggelsesmæssig henseende kan – rigtigt udformet – være vigtig. Uanset erstatningsstørrelsen ved en skade forvoldt af et produkt vil en sådan situation aldrig kunne ligestilles med en situation, hvor skaden ikke var opstået, specielt ikke hvor skaden omfatter død eller lemlæstelse.

Formålet med en produktansvarslov er at give skadelidte ret til erstatning i de tilfælde, hvor det enten ikke lykkes at opfange eller på salgstidspunktet om muligt forudse, at et givet produkt, en given vare eller en given tjenesteydelse ville kunne forvolde skade, samt naturligvis ikke mindst at give importører, producenter m.fl. et økonomisk incitament til ikke at producere og markedsføre »farlige« produkter.

Formålet med en produktsikkerhedslov er i videre omfang at beskytte forbrugerne og om nødvendigt give samfundet en mulighed for at reagere over for et produkt på et tidspunkt, inden skaden er sket, eller på et tidspunkt, hvor man kun har kendskab til en enkelt eller få skader.

Det er forslagsstillernes håb, at et flertal i Folketinget vil medvirke til gennemførelse af en sådan lovgivning med udgangspunkt i de intentioner og principper, der er i nærværende beslutningsforslag.

Jeg skal i øvrigt henvise til selve forslaget og de bemærkninger, der ledsager det.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 10:

Forespørgsel til undervisningsministeren om forskning på universiteterne og de højere læreanstalter.

Af Rahbæk Møller (SF) m.fl.
(Forespørgslen anmeldt 6/11 86).

Første næstformand (Knud Østergaard):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 30:

Forslag til lov om bemyndigelse til optagelse af statslån i udlandet

Af finansministeren (Palle Simonsen).

(Fremsat 8/10 86. Første behandling 28/10 86. Betænkning 29/10 86. Anden behandling 11/11 86).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til behandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 101 stemmer (S, KF, V, SF, RV, CD og KRF) mod 7 (FP og VS).

Første næstformand (Knud Østergaard):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 71:

Forslag til lov om ændring af lov om statsgaranti for obligationslån optaget af Færøernes Realkreditinstitut.

Af finansministeren (Palle Simonsen).
(Fremsat 30/10 86).

Lovforslaget sattes til forhandling.